

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB
Frankopanska 16

2051-569/15
UPRAVNI SUD U RIJECI
PRIMLJENO
01-12-2015
dne 20. 2015.
BROJ: 711-U-3606-P-48-14/15-22-1
PRIMLJENO: NEPOSREDNO - PREDAO POŠTI
dana 29-12-2015
Poslovni broj: Usz-1267/15-2
Priloga -

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr.sc. Ivice Kujundžića, predsjednika vijeća, Mire Kovačić i Eveline Čolović Tomić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Marine Zagorec, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Borisa Miletića, Kavrerski put 23, Pula, kojeg zastupaju opunomoćenici iz Zajedničkoga odvjetničkog ureda Goran Veljović, Siniša Borštner, Denis Jelenković, Merima Ibrahimović, Andrej Stanić, Ivana Bilić Komparić, Milena Veljović i Vladimir Veljović, odvjetnici u Puli, Dobrilina 9, protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mutimira 5/1, radi sukoba interesa, odlučujući o žalbi tužitelja, protiv presude Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: 2 UsI-569/15-11 od 9. lipnja 2015., na sjednici vijeća održanoj 12. studenoga 2015.

presudio je

Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje presuda Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: 2 UsI-569/15-11 od 9. lipnja 2015.

Obrazloženje

Presudom Upravnog suda u Rijeci od 9. lipnja 2015. odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje odluke Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, broj: 711-1-521-P-48-14/15-07-4 od 4. ožujka 2015., na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., u tekstu:ZUS).

Protiv naprijed navedene presude prvostupanjskog suda žalbu je podnio tužitelj u kojoj navodi da presuda nije obrazložena, da je Sud pogrešno utvrdio činjenično stanje i pogrešno primijenio materijalno pravo. Poziva se na članak 11. stavak 8. Zakona o sprečavanju sukoba interesa („Narodne novine“ 163/03., 94/04., 48/05., 141/06., 60/08., 3/09., 92/10.) koji je važio na dan kada je započeo s obavljanjem funkcije člana nadzornog odbora u trgovačkom društvu Brijuni Rivijera. Navodi da je navedeno trgovačko društvo na popisu trgovačkih društva od posebnog i strateškog interesa za Republiku Hrvatsku sukladno Odluci o popisu pravnih osoba od posebnog državnog interesa („Narodne novine“ 144/10., 16/14.) te od posebnog interesa za istarsku županiju i Grad Pulu, a sukladno Odluci o popisu pravnih osoba od posebnog interesa za istarsku županiju („Službene novine istarske županije“ 12/11.), te Odluci o popisu pravnih osoba od posebnog interesa za grad Pulu („Službene novine Grada Pule“ 6/11.). Smatra da je u trenutku početka obnašanja dužnosti člana nadzornog odbora imao uporište u tada važećem Zakonu. Upire na izreku osporavanog rješenja točke 1. i 2., te ističe da mu je stavljeno na teret protupravna radnja za koju je

predviđena određena sankcija a da prema članku 31. Ustava RH nitko ne može biti kažnjen za djelo koje prije nego je počinjeno nije bilo utvrđeno Zakonom kao kazneno djelo niti mu se može izreći kazna koja nije bila određena Zakonom. Navodi da odredbama Zakona o sprečavanju sukoba interesa nije predviđeno postupanje s dužnosnicima koji su započeli s obavljanjem članstva u upravnim tijelima i nadzornim odborima kada je to bilo dopušteno Zakonom, poziva se na članak 13. Zakona, „Narodne novine“ 92/10. Ističe da ni iz teksta sada važećeg Zakona ne proizlazi da bi članstvo dužnosnika u nadzornom odboru trgovačkog društva moglo biti od većeg utjecaja na ostvarivanje sukoba interesa u obavljanju javnih dužnosti odnosno privatnih utjecaja na donošenje odluka od članstva u istom tijelu ustanova ili izvanproračunskih fondova. Smatra da ni jednom odredbom Zakona nije propisano da je dužnosnik dužan dati ostavku u slučaju otkrivanja okolnosti koje bi bile u suprotnosti s odredbama zakona. Predlaže poništiti presudu i odluku tuženika.

Prvostupanjski sud je, sukladno odredbi članka 71. stavka 3. ZUS-a, pozvao tuženika da u roku od 15 dana podnese tom Sudu odgovor na žalbu. Tuženik u opširnom odgovoru navodi u bitnome da je presuda prvostupanjskog suda obrazložena detaljno u odnosu na sva sporna pitanja. Ističe da u trenutku imenovanja žalitelja na funkciju člana nadzornog odbora trgovačkog društva Brijuni Rivijera d.o.o. to trgovačko društvo nije bilo utvrđeno ni od posebnog državnog interesa ni od posebnog interesa za Grad Pulu u smislu tada važećih odredbi članka 11. stavka 6. i 7. Zakona o sprečavanju sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti („Narodne novine“ 163/03., 94/04., 48/05., 141/06.). Posebno ističe da je u obrazloženju osporavane odluke od 4. ožujka 2015. jasno naglašeno da je utvrđeno razdoblje predmete povrede iz članka 14. stavka 1. Zakona, od stupanja na snagu toga Zakona 10. ožujka 2011. pa do podnošenja ostavke na funkciju člana nadzornog odbora u lipnju 2014., stoga da je nesporno da prije stupanja na snagu sada važećeg Zakona povreda nije mogla ni nastati. Navodi da povredu iz navedenog članka Zakona čini sam dužnosnik koji zabranjenu funkciju člana nadzornog odbora obavlja. Smatra pogrešnim tvrdnju žalitelja da bi predmetna povreda mogla biti utvrđena i sankcionirana samo u slučaju da je postupanje dužnosnika bilo zabranjeno u trenutku kad je stupio na funkciju člana nadzornog odbora, a povreda članka 31. Ustava RH odnosi se na kaznene postupke što nije predmet ovoga postupka. Poziva se na ovosudnu odluku broj:Usž -188/15, te na pravomoćnu presudu Upravnog suda u Rijeci broj: UsI-258/14 glede primjene članka 14. stavka 1. Zakona, odnosno da je zakonodavac beziznimno propisao da je dužnosnik u sukobu interesa samim stupanjem na funkciju u upravi ili nadzornom odboru trgovačkog društva. Navodi da je žalitelj dao ostavku na funkciju člana nadzornog odbora u lipnju 2014. i to nakon što je donesena odluka o pokretanju postupka u ovom predmetu od 28. svibnja 2014., pa kako je žalitelj postupao tri godine protivno Zakonu ne može se smatrati da je pravovremeno razriješio predmetnu situaciju već je bilo potrebno donijeti osporavanu odluku. Ističe da je na dužnosniku izbor u slučaju povrede članka 14. Zakona hoće li podnijeti ostavku na funkciju. Predlaže odbiti žalbu.

Upravni sud u Rijeci postupio je i sukladno članku 71. stavku 4. ZUS-a.

Žalba je neosnovana.

Ispitujući navedenu presudu u dijelu u kojem je osporavana žalbom i u granicama razloga navedenih u žalbi, ovaj Sud nalazi da pobijanom presudom nije povrijeđen zakon na štetu žalitelja.

Odredbom članka 14. stavkom 1. i 2. Zakona o sprečavanju sukoba interesa („Narodne novine“ 26/11., 12/12., 126/12., 48/13.- pročišćeni tekst) propisano je da dužnosnici ne mogu biti članovi upravnih tijela i nadzornih odbora trgovačkih društava, upravnih vijeća ustanova, odnosno nadzornih odbora izvanproračunskih fondova niti obavljati poslove upravljanja u

poslovnim subjektima (stavak 1.). Iznimno, dužnosnici mogu biti članovi u najviše do dva upravna vijeća ustanova, odnosno nadzorna odbora izvanproračunskih fondova koji su od posebnog državnog interesa ili su od posebnog interesa za jedinicu lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave, osim ako posebnim zakonom nije određeno da je dužnosnik član upravnog vijeća ustanove, odnosno nadzornog odbora izvanproračunskog fonda po položaju. Za članstvo u upravnim vijećima ustanova, odnosno nadzornim odborima izvanproračunskih fondova dužnosnik nema pravo na naknadu, osim prava na naknadu putnih i drugih opravdanih troškova (stavak 2).

U upravnom postupku i upravnom sporu utvrđeno je da je žalitelj kao dužnosnik-gradonačelnik Grada Pule, u razdoblju od 21. veljače 2008. do 9. lipnja 2014. obavljao i funkciju člana nadzornog odbora trgovačkog društva Brijuni Rivijera d.o.o. (za obavljanje te funkcije nije primao naknadu), da je Povjerenstvo dana 28. svibnja 2014. pokrenulo postupak za odlučivanje o sukobu interesa protiv dužnosnika ovdje žalitelja zbog moguće povrede članka 14 stavka 1. navedenog Zakona, te da je dužnosnik ovdje žalitelj dao ostavku na članstvo u nadzornom odboru predmetnog trgovačkog društva dana 9. lipnja 2014.

Imajući na umu detaljno obrazloženo osporavano rješenje tuženika od 4. ožujka 2015., u kojem su navedene i sve izmjene materijalnog zakona koji se primjenjuje u ovom postupku tj. Zakona o sprečavanju sukoba interesa i to od Zakona iz 2003., Zakona iz 2010., (a na koje se Zakone žalitelj poziva i u žalbi), te sada važećeg Zakona, sve Odluke o popisu pravnih osoba od posebnog interesa kako državnog, tako i za Grad Pulu i istarsku županiju, ovaj Sud prihvća kao pravilnu i ocjenu i tuženika i prvostupanjskog suda da je žalitelj počinio povredu članka 14. stavka 1. Zakona u razdoblju od ožujka 2011. do lipnja 2014., te mu je radi navedene povrede sukladno članku 42. stavku 1. podstavku 2. istoga Zakona pravilno izrečena sankcija.

Kraj detaljno utvrđenog činjeničnog stanja u postupku tuženika i detaljno obrazloženog u osporavanoj odluci tuženika, a što u bitnome obrazlaže i prvostupanjski sud u pobijanoj presudi, žalbeni navodi žalitelja, kako glede primjene Zakona koji je važio na dan kada je započeo s obavljanjem funkcije člana nadzornog odbora trgovačkog društva, povrede članak 31. Ustava RH, povrede sada važećeg Zakona o sprečavanju sukoba interesa, nisu osnovani.

Trebalo je stoga, na temelju odredbe članka 74. stavka 1. ZUS-a, žalbu odbiti kao neosnovanu.

U Zagrebu 12. studenoga 2015.

Predsjednik vijeća
mr.sc.Ivica Kujundžić, v.r.

Za točnost otpis - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić

